

ΣΥΜΕΩΝ (δύστις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς
ἀγωγέρω σκηνῆς παραπηρεῖ μετ' ἐκπλήξεως
καὶ δυσφορίας ἐναλλάξ ἔκαστον τῶν συ-
ρότων αὐτὸν, ἀποσπᾶται τέλος ἐκ
τῶν χειρῶν των μετ' ἀδημονίας)

Αἱ, αἱ!... ξεροροτωθήτε με ἐπὶ τέλους!... τί μὲ
τραβάτε ἀπὸ τὰ μανίκια; νὰ μὲ ξεσχίσετε;...
Μωρός προκοπή ποιοῦ τὴν εὔρηκα ἐδῶ μέσα!... Τὸ
τόπιον θὰ παίξετε τώρα μαζί μου;... Τί θέλετε;
τὰ γράμματά σας; τὸ γράμμα όπου μου ἔδωκεν
ἡ κύριος ἀπ' ἐδῶ, νὰ δώσω εἰς τὴν κυρίαν ἀπ' ἐδῶ!
καὶ τὸ γράμμα ὃ ποῦ μου ἔδωκεν ἡ κυρία ἀπ' ἐδῶ,
νὰ τὸ δώσω εἰς τὴν κύριον ἀπ' ἐδῶ!... (δεικνύων
διὰ τοῦ δακτύλου).

ΕΥΑΝΘΙΑ (κατ' ιδίαν)

Μπά!... μὲ αὐτὸν τὸν ἕδιον μου εἶχε στείλει
τὸ γράμμα!...

ΑΝΔΡΕΑΣ (κατ' ιδίαν).

"Α!... μου εἶχε γράψει λοιπὸν καὶ ἡ Εὐανθία!

ΣΥΜΕΩΝ

Μὰ τί ἐστοχασθήκετε στὸ Θεό σας; ἐπειδὴ
τάχα ἐχρημάτισα δημοδιδάσκαλος καὶ είμαι ἄν-
θρωπος γραμμάτων, γι' αὐτὸν πρέπει νὰ μοιράζω
τὰ γράμματα καὶ τὰ ῥαβδάνια τοῦ καθεγής;...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μὰ τὰ γράμματα τὶ ἔγειναν;

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ναί, τὶ τὰ ἔκαμες;

ΣΥΜΕΩΝ

Τὶ ἔγειναν; (βλέπων ἑργομένην τὴν Μαριγώ
ἐκεῖδιώ). Ρωτήστε τὴν ἀφεντιά της (δεικνύει
ἀπ' τηρ) ὃ ποῦ τὴς τὰ ἔδοσα μαζί μὲ τὰ δύο ῥη-
μαδιακὰ τάλληρα ὃ ποῦ μου ἔδοστε!...

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ.

ΜΑΡΙΓΩ (εἰσερχομένη).

Τὰ γράμματά σας μοῦ τὰ ἔδοσε ἐμὲ πραγμα-
τικῶς... (ἔδάγοντα αὐτὰ ἀπὸ τὰ θν. λάκια τῆς πο-
διᾶς της). "Ορίστε!... τὰ θέλετε; ἢ ἀγχοπάτε νὰ
τὰ σχίσω;

ΕΥΑΝΘΙΑ {
ΑΝΔΡΕΑΣ } (σχεδὸν συγχρόνως)

Ναί, ναί!... σχίστε!...

ΣΥΜΕΩΝ

Θὰ σχίσης καὶ τὰ δύο τάλληρα, μωρὴ θεοσκο-
τιωμένη;...

ΜΑΡΙΓΩ (γελῶσα)

"Οχι, κατὰ τὰ ἐφύλαξα, διάτι εἶναι δικά σου.

ΣΥΜΕΩΝ (μετ' ἀξιωπρεπεταῖς)

Κράτησέ τα ἐσῦ, κορίτσι μου, διὰ τὴν ποσοκά-
σου δὲν μου γρειάζονται τέτοια μπαζίσια!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Λοιπόν, Εὐανθία, τὶ ἀποφασίζεις τώρα πετ-
τῶν γάμων μας;

ΕΥΑΝΘΙΑ

Νὰ γένησου ὅχι τὸ φθινόπωρον, ἀλλὰ τὴν προ-
σεχὴ Κυριακήν.

ΜΑΡΙΓΩ (κατ' ιδίαν)

Δεῖξα σου δὲ Θεός!... Ήξε μου φέξη κ' ἐμέ.

ΣΥΜΕΩΝ

Μπά!... πανδρεύεσθε τὸ λοιπόν... Μ' αὐτὸν εἶνε
τὴν καλλίτερον, βρέπε παιδιά μου, διὰ νὰ λείψετε
καὶ απὸ τὴν αἰληλογορφία!... Σιδεροκέφαλοι, νὰ
ζήσετε καὶ νὰ γεράσετε!.. Κύτταξε, κυρὶ Μαριγώ,
μὴν ἄφησα στὴν κουζίνα τὸ σάλι μου καὶ φέρε μου
τὸ νὰ πάγω στὴ δουλειά μου.

ΑΝΔΡΕΑΣ

"Οχι, δὰ στάσου.... ἐπειδὴ ἔλαχες καὶ σὺ σή-
μερα εἰς ὅσα συνέβησαν καὶ ἐπειδὴ φίνεσαι κα-
λὸς ἔνθρωπος, ἐπιμυγῷ νὰ σου φρινὸς χρήσιμος.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Πραγματικῶς, τί ημποροῦμεν νὰ κάμωμεν
διὰ σέ;

ΣΥΜΕΩΝ

Τί νὰ κάμετε;... (περιγραφή) Νὰ μὲ πάρετε
δάσκαλον τῶν παιδιῶν σας!...

ΑΝΔΡΕΑΣ (γελῶν)

'Ἐπειδὴ ὅμως ἡ προθεσμία εἶναι κομμάτι μα-
κρινὴ, σου ὑπόσχομαι ἐν τοσούτῳ νὰ σὲ διορίσω
εἰς ἐν τῶν σχολείων τῆς πρωτευούσης.

ΣΥΜΕΩΝ

"Αν τὸ κάμετε αὐτὸν τὸ ψυχικὸν, τότε θὰ πα-
ρακληθῶ τὸν Θεὸν νὰ κάθηται ἀπὸ τὴν δήμαρ-
χον Παρακαμπούλιων καὶ νὰ δίνῃ 'μέρας τῆς
εὐγενίας σας! "Εγκ μόνον σας συμβούλευω, νὰ
μὴ γράφετε πλέον γράμματα, καὶ ἀν τυχὴν γρά-
ψετε, νὰ μὴ τὰ δώσετε σ' ἐμέ. Νὰ ἔχετε πάντοτε
ὑπ' ὅψιν σας, ὅτι ἐγὼ παραδίδω γράμματα....
ἀλλὰ δὲν παραληφθάνω. (Πίπτει ἡ αὐλαία)

ΦΩΣ ΚΑΙ ΖΩΗ

Βοτανικὰ δύμιλια

Δ'.

Η παντοδυναμία τῶν κυττάρων.—Η βοιά
καὶ τὸ γάλα. —"Ολα διὰ τοῦ ήλιου.
— Φῶς καὶ ζωὴ.

Οἶς; δήποτε δύναμεις ὁ ήλιος διὰ τῶν ἀκτίνων
αὐτοῦ ἐμφυσᾷ εἰς τὰ κύτταρα τῶν φυτῶν, κύτται
δεν ἔχαρχνται εἰς τὰς ὥπο τούτων παραγο-
μένας μαρφάς, ἀλλὰ ἐμμένουσιν εἰς κύττας καὶ δύ-
νηνται κατόπιν, ἵνα καὶ πολλάκις ἐν ἔλλη μαρφῇ,
πάλιν νὰ ἐλευθερωθῶσιν. Ο ἔνθρωπος διαρπάζει
περὸς ἕδιον αὐτοῦ ὅφελος τὸν καρὸν καὶ τὸ μέλι,
τὸ ὄποιον καὶ μέλισσαι παρεσκεύασαν καὶ περισυν-
έλεξαν διὰ τὴν νεοτικὴν αὐτῶν, τὸ κύττο πρά-
τει καὶ μὲ τὰ κύτταρα τῶν φυτῶν. Μὲ ἔκαστον
βλαωβὸν ἄρτου τρώγομεν ἔμψυλον καὶ λεύκωμα,
τὸ ὄποιον τὰ κύτταρα τῶν σίτου κατὰ τὸ θέρος
ἐνυπεταμένισαν διὰ τὴν τροφὴν τῆς νέας βλά-
στησης. Πώς πολλοῦ ὁ Λίσιτιγ κατέδειξεν ὅτι οἱ
κύκκοι τῆς Βοΐκης ἔχουσι τὴν κύττην χημικὴν σύν-
θεσιν, ἵνα ἔχει καὶ τὸ γυναικεῖον γάλα. Οὐδὲν
ἐπομένως θαῦμα, ἐὰν τὰ συστατικὰ κύτταρη μέρη
τέσσον εὑκόλως μεταβάλλονται εἰς μῆτ, νεῦρο,

κρέας, αἷμα καὶ μυελόν. "Απαντα τὰ ζῶα τρέφονται μὲ φυτὰ, τὰ μὲν ἀπ' εὐθείας τὰ δὲ ἐμμέσως, καθόσον ταῦτα τρέφονται μὲ κρέας φυτοφάγων ζώων. Ἐν σιωδήποτε ζώῳ οὐδὲ θνητῷ οὐδέτεροι οὐσίαις οὐδὲ παρεσκευασθη ἐντὸς ἐνός φυτικοῦ κυττάρου. Οἱ ηλιοί προπλήρασκεν ἄλλας τῶν κυττάρων τὸ φαγητὸν, τὸ ὅποῖον ἡ φύσις προσφέρει εἰς τὰ ζῶα.

Ἐκατὰ τὸ θέρος δυσανασχετῶμεν ἔνεκα τῆς θερμότητος, πλουσιοπαρόχως ὠφελούμεθα τούλαχιστον ἀπὸ τὴν ἑργασίαν τῶν ηλιακῶν ἀκτίνων, προσφέρουσαν ἡμῖν ἀρτον καὶ κρέας. Καὶ ὁ οἶνος, τὸν ὅποῖον τὸ φθινόπωρον ὠρίμασε, μᾶς δίδει πάλιν τὴν θερμότητα τῶν ἀκτίνων τοῦ ηλίου. Τὸ Ἑλλαῖον, δι' οὐ φωτίζομεν τὸ δωμάτιον, εἶναι ηλιακὸν φῶς πάλιν ακτινοβολοῦν, τὸ ὅποιον ἀλλοιώτερον οὐδὲν τὰ κύτταρα τοῦ καρποῦ τῆς ἑλαίας μὲ καύσιμον οὔσιν. Καὶ ὅταν θερμαίνωμεν τὸ δωμάτιον μὲ ξύλα, ἀπολαύσομεν τῆς θερμότητος, τὴν ὅποιαν καὶ ηλιακὴν ακτίνες κατὰ τὸ διάστημα πολλῶν ἑταῖρων συνεκνύτρωσαν εἰς τὰ δένδρα τοῦ δάσους.

"Οταν δ' ἀπ' ἐννυτίας θερμαινόμεθα μὲ λιθάνθρακας καὶ φωτίζωμεν τὴν οἰκίαν ἡμῶν μὲ φωταέριον, θερμαίνομεθα μὲ τὴν θερμότητα τοῦ ηλίου καὶ φωτίζομεθα μὲ τὸ ηλιακὸν φῶς, τὸ ὅποῖον κατὰ τὸ θέρος τῶν παναργχίων γαιολογικῶν ἐποχῶν εἰργάζετο καὶ παρεσκευασθεῖται γένον φυτῶν, τὰ ὅποια διαψιλῶς ἐκάλυπτον τότε τὰς νήσους τῆς παναργχίας θαλάσσης, μέχρις ὅτου οἱ ἀπανθράκωμέντες κυττάρικοι ιστοί ἐτάρησκαν κατὰ πα-

χείας στοιβάδας εἰς τὰ βάθη. Οἱ ἀνθράκες εἶναι τὸ ἀπολελιθωμένον ηλιακὸν φῶς. Διότι, ως ἐν τῇ οικίᾳ διὰ τῆς θερμότητος τῶν πυρὸς τὸ ἀκαθέριστον ὄρυκτὸν καθαρίζεται ἀπὸ τὰς ζένας οὐσίας καὶ ἀποχωρίζεται τὸ ἀγενές μέταλλον, οὕτω ἔξεκαμινεύθη καὶ ὁ ἀνθράκης ἐκ τοῦ ἀνθράκικοῦ ὀξείος τῆς ἀτμοσφαίρης διὰ τοῦ ηλιακοῦ φωτὸς τὴν συνεργείαν τῶν φυτῶν. Καίοντες ἀνθράκας ἀποδίδομεν εἰς τὴν ἀτμοσφαίραν τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ, τὸ ὅποιον πρὸ ἐκτομμυρίων ἑταῖρην ἐλήρηθη καὶ προετοιμάζομεν διὰ τὰ φυτὰ τοῦ μέλλοντος ἑργάσιμον οὐσίαν, τὴν ὅποιαν αὐτὰ θέλουν μεταμορφώσει πάλιν εἰς ζωϊκὸν κυτταρικὸν ιστόν. Συγχρόνως μὲ τὴν οικίαν ἀναπτύσσεται θερμότης, τὴν ὅποιαν μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἀτμομηχανῶν χρησιμοποιοῦμεν εἰς μηχανικὴς ἑργασίας. Ή ἐν τῷ ἀνθράκῃ ἐνυπάρχουσα ἑργαστικὴ δύναμις εἴναι δύναμις ἑργαστικὴ τῶν ηλιακῶν ἀκτίνων στερεοποιηθεῖσα.

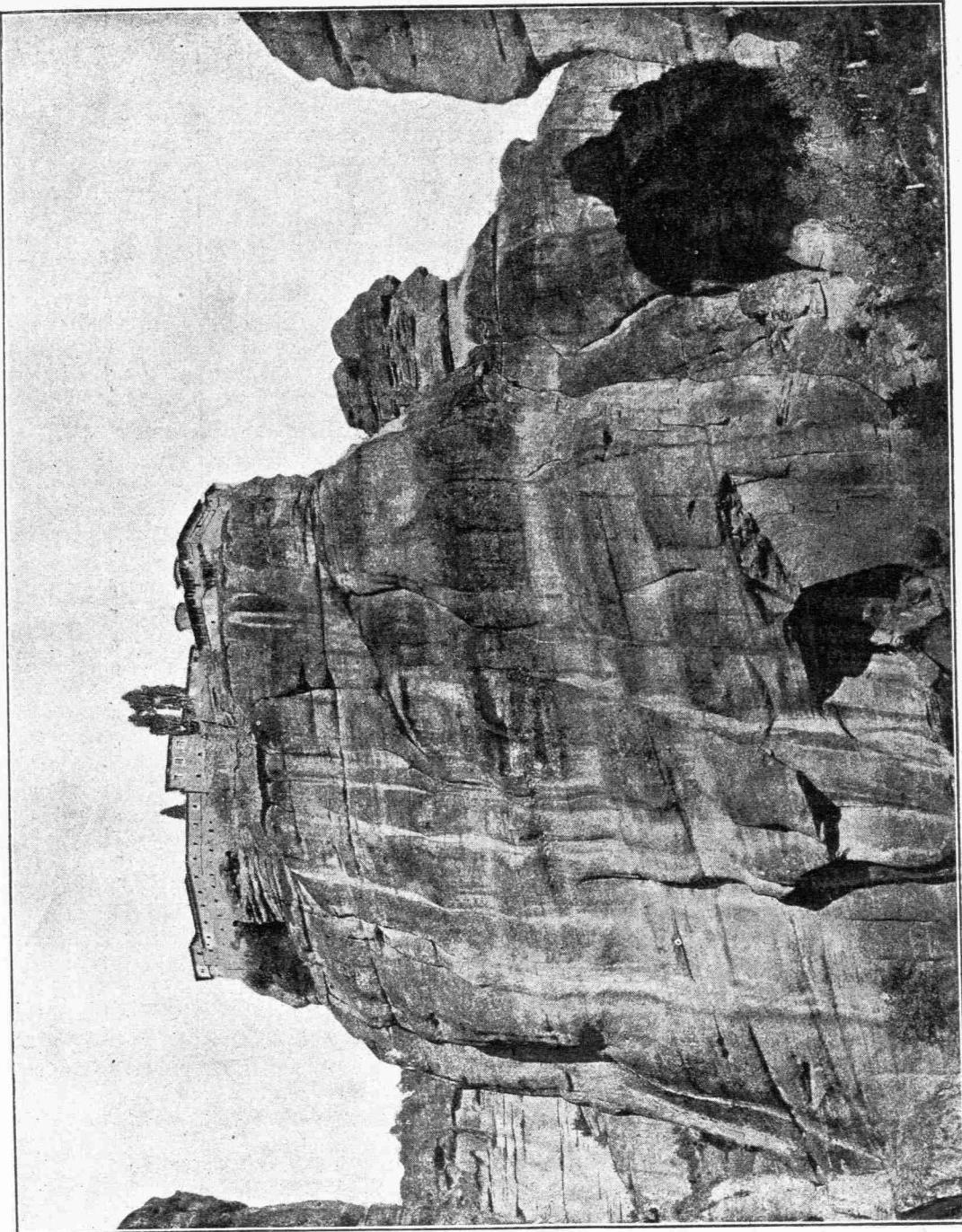
"Τοπελογίσθη ὅτι τεμάχιον ἀνθράκος κατὰ τὴν οικίαν αὐτοῦ ἀναπτύσσει τοσαύτην δύναμιν, ὥστε αὐτὴ δύναται τὸ αὐτὸν βάρος τοῦ ἀνθράκου νὰ ἐκσφενδονήσῃ τετρακόσια μίλλια πρὸς τὰ ζῶα. Κατὰ τὸ ἔτος 1877 μόνον ἐν Γερμανίᾳ ἀγωράγθη ποσότης λιθανθράκων, ἢς ὁ ὅγκος εἴναι δέκα καὶ τετράκις μεγαλείτερος ἀπὸ τὴν πυραμίδα τοῦ Νέοπος. Διὰ τὴν ἑργασίαν, τὴν ὅποιαν διὰ τῶν ἀνθράκων τῆς παραγωγῆς τοῦ ἔτους τούτου διυνάμεθα νὰ ἐκτελέσωμεν, θήσλομεν ὅγεις ἀμάρτητος 150 ἐκτομμυρίων ἵππων δι' ὀλόκληρον ἔτος ἐκ 300 ημερῶν καὶ ὀκτώρου ημερη-

ΤΟ ΑΝΘΟΣ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

σίας ἐογχείας, ἡ κατὰ τὸ αὐτὸν χρονικὸν διάστημα ἥθελεν ἀπαιτηθῆ ἐργαστικὴ δύναμις 1,260 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνορύσσεται τριπλασία ποσότης, ἐκ δὲ τῶν ἀνθρώπων ἀριθ-

μηχανίκη, τὰς τέχνας, την συγκοινωνίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὸν πολιτισμόν. Ἡ ἐργασία τῶν ζώων καὶ τῶν ἀνθρώπων προέρχεται μὲν ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν μυώνων αὐτῶν, ἡ δύναμις ὅμως

ΜΕΤΕΩΡΑ - ΜΟΝΗ ΒΑΡΛΑΑΜ

μῶν δύναται τις νὰ ὑπολογίσῃ καὶ ἀνεύρη τὴν καταπληκτικὴν δύναμιν, τὴν ἐνυπάρχουσαν εἰς τὸ κατ' ἔτος ἀνορύποσόμενον ποσὸν ἀνθράκων ἐν τῇ χώρᾳ ταῦτῃ. Ἡ τεραστία αὕτη δύναμις ἐκπηγάζει ἀπὸ τὸν ἥλιον, ἡτις ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων γενησιαὶ ποιηθεῖσα, ἀνέπτυξε τεραστίως τὴν βιο-

τούτων παράγεται ἀπὸ τὴν τροφὴν, ἣν χορηγοῦσι τὰ φυτικὰ κύτταρα. Καὶ ἐκ τούτων πάλιν καταρχίνεται, ὅτι ὁ ἥλιος εἶναι ἡ κυρία δύναμις καὶ πιγή τῆς ζωῆς τοῦ σώματος ἡμῶν. Ἐὰν δὲ καὶ αἱ ψυχικαὶ ἐνέργειαι θεωρηθῶσιν ὡς ἐργασία τοῦ ἐγκεφάλου ἡμῶν. δυνάμεις νὰ εἴπω-

μεν ὅτι καὶ ιδέαις ήμδην εἶναι ἡλικκὸν φῦσις καὶ ὅτι αὐτὸς τοῦτο θερμαῖνει καὶ τὰς αἰσθήσεις ήμδην.

Οὐθεν δικαίως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν φυσιολόγον ὡς τὸν Δαρβίνον τολμῶντα νὰ λέγῃ: δός μοι ἐν καὶ μόνον κύτταρον καὶ θέλω στολίσει τὴν γῆν μὲ δάσην καὶ λειμῶνας καὶ θέλω ζωογονήσει κύτην μὲ τὰ γένη τῶν ζώων καὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐν ἔκκστον κατά τὸ εἶδος αὐτοῦ, καθίστον ἐν τῷ κυττάρῳ τούτῳ ὁ ἥλιος θέλει ἀρχίσει τὴν ἑργασίαν καὶ μεταβάλει τὰ ἄψυχα στοιχεῖα εἰς ζωήν καὶ οὐσίας, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ θέλει φροντίσει ὁ μέγκας τῆς ἑξελίξεως Νόμος, δῆτις τὴν ἀπλουστάτην ζωήκην μορφὴν διαμορφοῦ ἐν ἀπεριορίστω τελείοποιήσει εἰς ἀνωτέρας καὶ ποικιλωτέρας μορφάς.

Βέβαιον εἶναι ἐν τούτοις ὅτι ὁ ἥλιος μόνος δὲν δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ταῦτα, ἔχει ἀνάγκην ἑργαλείου καὶ τοιοῦτον εἶναι τὸ πράσινον κύτταρον τοῦ φυτοῦ. Ἄλλ' οὐδὲν κύτταρον ὑπάρχει, τὸ ὄποιον δὲν συνίσταται ἀπὸ πρωτόπλασμα, χλωροφύλλην καὶ κυτταρικὴν οὐσίαν. Εκεῖτον δὲ κύτταρον προστιθέτει ἀλλο προσύπαρξαν, ὅπερ παρεσκεύασσεν αὐτῷ τὰς ζωϊκὰς αὐτοῦ οὐσίας. Οὕτως εὑρισκόμεθα εἰς τὸ ἀδιέξοδον, ἀπὸ τὸ ὄποιον δὲν δυνάμεθα νὰ ἑξέλθωμεν, καὶ οὕτω μένει πάντοτε τὸ ζήτημα τίνι τρόπῳ προέκυψε τὸ πρῶτον κύτταρον.

Ἐνταῦθα ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη καθίδης ἐν πάσει περιπτώσει, καθ' ἣν αὕτη, ἑξερχομένη ἀπὸ τὸν κύκλον τῶν θεωριῶν καὶ τῆς πείρας, τολμᾷ νὰ ἔρευνῃ τὴν ἀρχικὴν αἰτίαν τῶν ὄντων, αὕτη σιωπᾷ. Ὁπως ἡ ὄρασις ήμδην ἀδύνατεῖ νὰ φέρει μέχρι τῶν δρίων τοῦ παντός, οὕτω καὶ εἰ διανοητικὴ ήμδην δυνάμεις ὅλως ἀδυνατοῦσι νὰ συλλάβουσι καὶ ἐγγονήσωσι τὸ αἰώνιον καὶ τὸ ἀπειρον. Οἱ ζητητοὶ δόφείλεις νὰ λάθῃ τὴν ἀπόφασιν, ὅτι ἡ ὑψίστη ἀλήθεια δὲν εἶναι προσιτὴ εἰς κύτόν. Καὶ οἵμως, ὅπως τὸ φυτὸν πρὸς τὸ φῦσις, οὕτω καὶ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἀκατασχέτως τείνει πρὸς τὴν ἔρευναν τῆς ἀληθείας. Οὕτω δελεᾶζει καὶ τὸν δόδοιπόρον ὁ σφοδρὸς πόθος πρὸς τὰς οὐρανομήκεις ἑκείνας κυνηγάς κορυφὰς τῶν ὅρέων· ακαταπαγύστως ἀναβαίνει· δὲν τὸν λυπεῖ ἐὰν ὅπισθεν ἐκάστης κορυφῆς, ἐπ' ἡς ἀνερριγόθη, ὑψοῦνται ἀλλαι ἔτι ὑψηλότεραι, τὰς ὄποιας κάτιμεν δὲν εἴχε παρατηρήσει.

Ἀναβάς τέλος ἐπὶ τῆς τελευταίκης κορυφῆς δὲν ἥλθεν ἐν τούτοις πλησιέστερον εἰς τὸν ἥλιον. Ο οὐρανὸς μένει πάντοτε ἀπομεμακρυσμένος καὶ αἰωνίως ἀποριστέλαστος. Καὶ μολυταῦτα δὲν μετανοεῖ διὰ τὰς καταβλήθεισας προσπαθείας καὶ κόπους, οἵτινες τὸν ἀγεβίθασαν ἐκεῖ. Ἐπὶ τοῦ ὑψίους αὐτοῦ ἀναπνέει καθαρότερον ἀέρα, ἀπολαμβάνει λαμπρότερον φῦσι. Ἐπὶ τοῦ ὑψίους τούτου μανθάνει νὰ ἐγνοῇ τὴν πατρίδα του, ἐπισκοπεῖ καθαρῶς τὰς γραμμὰς τῶν δροσερῶν, αἴ-

τινες κάτωθεν τῷ ἐρχόνοτο τόσον συγκεκυμέναι, παρακολουθεῖ τὰ ὅδατα μέχρι τῶν πηγῶν των. Ἀληθές εἶναι ὅτι ὑψη τινά, τὰ ὄποια κάτωθεν τῷ ἐνεποίουν ἐντύπωσιν, ἥδη φαίνονται εἰς αὐτὸν ταπεινά. Τὰ δρικά, τὰ ὄποια χωρίζουσι χώρας καὶ λαοὺς ἀναγνωρίζεις αὐτούς καταίρεται καὶ παρὰ φύσιν. Μὲ ἐλεύθερον τὸ βλέμμα ἐλευθεροῦται καὶ τὸ πνεῦμα ἀπὸ τὰ στενὰ δρικά, ἐντὸς τῶν ὄποιων περιωρισμένος ὁρίζων δεσμευμένον ἐκράτει. Μακρὸν δ' ὅπισθεν του μένουσι τὰ μικροπρεπῆ πάθη, τὰ διοῖσα βαρύνουσι τοὺς ἀνθρώπους κατωτέρων χωρῶν. Τοιαύτη τις ἀπολυτοτεκνή δύναμις ὑπάρχει ἐν τῇ ἑρεύνῃ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, δύναμις ἡτις πλημμυρεῖ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου καθὼς καὶ πάσαν τὴν ιστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος μὲ « φῦσι καὶ ζωήν ».

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ)

Π. Σ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΝΑΞΙΩΝ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΙ

Παρὰ τῷ ἀπαιδεύτῳ καὶ ἀπλῷ λαῷ ἐν Νάξῳ δύναται τις ν' ἀπαντήσῃ μυρίας ὅσας γελοίας δεισιδαιμονίας καὶ παραδοξότατα ἔθιμα, ἀτινα τὸσον βαθέως εἰσὶ κεχαραγμένα εἰς τὰς πεποιθήσεις τῶν πολλῶν, ὥστε ἀδύνατος σχεδὸν καὶ ἀλυσιτελῆς ἀποθανεῖν σίαδήποτε προσπάθεια πρὸς ἐκρίζωσιν αὐτῶν.

Οὕτω, πλὴν ἄλλων ἀσπάζονται καὶ τηροῦσιν σίσινει μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας, ὅτε μὲν προφηνῶς ἀληγορικὰς παραδόσεις, ὅποιας καὶ παραγγέλματα δημοσίη, ὅποια τὴν φαινομένην αὐτῶν μορφὴν, χωρὶς ν' ἀνατρέχωσιν εἰς τὴν ὑποκρυπτομένην ὑπ' αὐτὰς ἀλήθειαν, ὅτε δὲ γελοία τινα καὶ παράλογα ἔθιμα, ἀτινα, σύτε"εἰς ιστορικήν, φυσικήν, ἡ ἀλληγορική τινα ἀλήθειαν στηρίζονται, ἀλλ' εἰσὶν ἀντικρυσίας ἀνοησίαι, καὶ γοήτων τινῶν ἡ λαοπλάνων ἀποκυμάτων.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθῆς ὅτι μεταξὺ τῶν σωζομένων εἰς τὸ στόμα τοῦ λαοῦ τοιούτων ἀληγορικῶν ὑποθηκῶν καὶ παραγγελμάτων ὑπάρχουσι καὶ τινα, τῶν ἐποίων ἡ ὑποκρυπτομένη ἀληθῆς ἔννοια τοσοῦτον ὑπὸ τῆς φορᾶς τοῦ πανδεκτορος χρόνου ἐπεσκιάσθη, ὥστε ἀδύνατο νὰ ἔρισῃ τις αὐτὴν μετὰ πεποιθήσεως. Ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα, τῶν ἐποίων ἡ ἀληθῆς ἔννοια γεγωνυῖα, σύτεως εἰπεῖν, τῇ φωνῇ βοῶ, οὐχ' ἡττον ὅμως ὁ ἀπλοῦς λαὸς παρατρέχων αὐτήν, ἀσπάζεται καὶ ἀποδέχεται ὑπὸ τὴν φαινομένην αὐτῶν μορφὴν.

Καὶ ἐάν μὲν τὸ κακὸν τοῦτο περιωρίζεται μόνον μεταξὺ ἀγροτῶν τινῶν καὶ δρεσιδείων, ἡ ἐνδιληγανθρώπωσις καὶ ἀπομεμακρυσμένοις χωρίοις τῆς Νάξου, ὅπου κακὴ τύχη, δὲν ἡδυνήθη εἰσέτι νὰ εἰσδύσῃ τὸ φῦσι τῆς παιδείας, διαλύσον τὸ βαρύ τῆς δεισιδαιμονίας σκότος, ὅποιονή ἀτυχῶς ὅμως τὸ κακὸν τοῦτο ἐμφιλοχωρεῖ καὶ ἐν τοῖς μεγάλειτέροις χωρίοις τῆς νήσου, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει μεταξὺ τῶν ἀπλουστέρων.

Ἐκ τῆς οἰκτρᾶς ταύτης, ὡς εἴρηται, τοῦ λαοῦ πλάνης ὁρηθεῖσι συνέλεξα τοιαύτα τινα παραγγέλματα